

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Arbor Vitæ Sive Vita Et Doctrina Christi

Ex Quatuor Evangeliiis In Meditationes Quotidianas Velvti Totidem Ramos
Distributa

Illsung, Jakob

Dilingæ, 1693

Meditatio CCCLXXX. Parabola Vinæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60727](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60727)

MEDITATIO CCCLXXX

Parabola Vineæ.

Matth. 20. V. I.

PUNCTUM I. *Simile est Regnum Cælorum (id est, Re-*
Regni Cælorum) homini Patrifamilias, qui exiit
mò manè conducere Operarios in Vineam suam. Et egressus
circa horam tertiam, vidit alios stantes in foro otiosos: &
dixit illis: Ite & vos in Vineam meam, & quod iustum fue-
rit, dabo vobis. Illi autem abiérunt. Iterum autem exiit
circa sextam & nonam horam, & fecit similiter. Circa
decimam verò exiit, & invenit alios stantes, & dicit illis:
Quid hic statis tota die otiosi? Dicunt ei: Quia nemo nos con-
duxit. Dicit illis: Ite & vos in Vineam meam. Considera-
per istam diversam horam, quâ DEVS vocat Opera-
rios in Vineam suam, designari i. variam ætatem ho-
jus Mundi, quæ fluxit à tempore Adami usque ad Noë
deinde horâ tertiâ, à Noë ad Abraham: postea horâ
sextâ, ab Abraham ad Moysen: posthæc horâ nonâ, à
Moysen ad Christum: denique horâ undecimâ, à Chri-
sto ad finem Mundi. Quo tempore licet vita huma-
na adeò brevis sit, ut comparatione priorum æta-
tum sit velut una hora respectu diei (quia prius ho-
mines aliquot sæculis vitam protraxerunt, ut patet
ex Gen. c. 5.) tamen habet efficacissima Media, tan-
tum Gratix & Gloriæ in Cælo sibi comparandi, per
opera longè præstantiora, Doctrinæ & Exemplis Chri-
sti conformia, per Sacramenta novæ Ecclesiæ, & Sa-
cificium ejusdem, quantum sibi comparârunt, qui
nongentis & amplius annis vixerunt. Gaude, & gra-

tias age DEO, quòd ultima hac ætate Mundi vocatus sis: & brevitatem Servitij Divini, laboris intensione compensa, ut consummatus in brevi expleas tempora multa. Sap. 4. v. 13.

PUNCT. II. Considera, per prædictam horæ diversitatem 2. denotari diversam ætatem humanam, scilicet pueritiam, adolescentiam, juvenilem, virilem, & senilem ætatem, quâ homines DEO in Ecclesia, vel in Religione servire cæperunt, tempore præterito stantes otiosi. Dole itaque de jactura temporis præteriti, & fervore novo supple præcedens otium, haud excusabile ex eo, quòd nemo te conduxerit: nec admitte, ut à junioribus supereris. Cogita denique tempus vitæ reliquum ultimam horam esse. Ideo S. Joannes Epist. 1. c. 2. v. 18. scribit: *Filioli, novissima hora est.*

PUNCT. III. Considera, prædicta horarum diversitate 3. etiam cujusque diei intervalla distingui: unde quoties nova hora insonuit, cogita, te à DEO vocari ad operam; & ita quamvis horam impende, quasi ea ultima esset futura. Si enim unica hora potuit compensare præcedentium horarum remissionem, & languorem, quantum merebuntur multæ horæ ferventer peractæ?

MEDITATIO CCCLXXXI.

Continuatio Ejusdem Parabola.

Matth. 20.

PUNCTUM I. *Cum serò autem factum esset, dicit Dominus Vineæ Procuratori suo: Voca Operarios, & redde illis*